

DIUMENGE 20 DURANT L'ANY C

1. AMB LLUC, EL PAGÀ CONVERTIT, EMPRENDRE LA RUTA SEGUINT JESÚS...

Fa quinze dies, abordàvem una nova seqüència de la pujada de Jerusalem que, a l'Evangeli de Lluç es té durant deu capítols.

Interrogat per un home que li demanava de ser àrbitre d'un afer sobre una herència, Jesús respongué que no és aquesta la missió que ell ha rebut. Després, anant fins a l'arrel del diferent, posà la multitud en guàrdia sobre tota avarícia: *Guardau-vos de tota ambició de guany; perquè la vida d'un home no depèn de les seves riqueses*. També il·lustrat el seu propòsit per la paràbola del ric sense seny. (diumenge 18)

Diumenge passat, Jesús preparava els seus a viure el temps de la seva absència en l'espera del seu Retorn i il·lustrava la seva crida a la vigilància i a la fidelitat amb tres paràboles: la dels servents vigilants que esperen activament l'arribada del seu Amo; la paràbola de l'amo vigilant que prepara la defensa molts abans de que arribin els lladres; la paràbola de l'administrador, intendent fidel encarregat de la marxa de la seva casa mentre el seu senyor fora (diumenge 19).

Ara Jesús revela la finalitat de la seva missió: calar foc a la terra, i les conseqüències que açò comporta per aquells que es deixaran abusar per aquest foc; ja que ell mateix no ha vingut a portar la pau a la terra, sinó divisió; els deixebles seran també signes de contradicció (diumenge 20)

2. ... BONA NOVA PER AVUI:

Unes lectures que inscriuen el destí de Jesús en el camí dels profetes; els qui caminen rere seu seran, com ell, signes de contradicció:

- Signe de contradicció, el profeta Jeremies ho ha estat, sis segles abans de Crist. Acusat de desmoralitzar el que restava dels combatents i no buscar la felicitat del poble, sinó la seva desgràcia, ell aconseguí la seva salvació gràcies a la intervenció d'un pagà oficial del palau, davant del rei Sedequies (Primera lectura: Jeremies 38, 4-6, 8-9).

El Senyor Tenia posada l'esperança en el Senyor, i ell, inclinant-se cap a mi ha escoltat el meu clam. – ens fa pregar el Salm, M'ha tret fora del fang, del llot on em moria, ha posat els meus peus damunt la roca, i m'hi sent segur (Salm 39).

Signe de contradicció, Jesús ho ha estat enmig del seu poble: vingut a portar foc a la terra, a abusar el món amb el foc de l'Esperit, força cadascú a elegir a favor o en contra d'ell, semblant així no la pau, sinó la divisió, i arriscant lliurement els seus passos en una immersió en la mort. Diu ell als seus deixebles: - *He de passar la prova d'un baptisme. Com em sent el cor oprimat fins que no l'hauré passada!* (Evangeli: Lluc 12, 49-53).

Signe de contradicció, ho serem nosaltres també, seguint l'exemple de *la multitud de testimonis que ens envolten*, si com ells, correm en la prova que ens ha estat proposada. *Amb la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme.* (segona lectura : Hebreus 12, 1-4).

LA TAULA DE LA PARAULA

APROFUNDIR AQUEST TEXT

El fragment que se'ns proposa avui és pres del que s'anomena la Passió de Jeremies (cap. 32-45), on hi podem descobrir quin preu el profeta ha hagut de pagar per la fidelitat a la missió rebuda del Senyor.

Ens trobam ver el 588-587 a. C., durant el setge de Jerusalem pels exèrcits del rei Nabucodonosor. Aprofitant una calma, Jeremies ha pogut anar al seu poble natal, Anatot., a una hora de camí de la capital. Acusat de voler passar-se a l'enemic i de desanimar la moral dels habitants de Jerusalem, ha estat arrestat i empresonat . El que no el trava de continuar anunciant la catàstrofe imminent que amenaça la ciutat, infidel al seu Déu.

- Sota la pressió dels CAPS que tenen Jeremies presoner i l'acusen de desmoralitzar tota la resta dels combatents i tota la població,
- Els febre REI SEDEQUIES consent, a contracor, a que el profeta sigui baixat a la cisterna buida, on queda enfonsat a dins del fang.
- Fins que, desdient-se de la seva decisió gràcies a , la pregària d'un PAGÀ, un oficial del palau d'origen egipcià dóna l'ordre de treure el profeta de la cisterna abans que mori.
- Des del orígens els cristians han vist en Jeremies una figura de Jesús que, com ell, serà refusat pels seus i rebut amb joia pels pagans.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector s'esforçarà en distingir bé, amb les expressions que les caracteritzen, les tres escenes que componen aquest relat:

- **L'anada dels caps:** -"Que Jeremies mori d'una vegada.
- **I els seus arguments:** Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble.
- Aquest home no vol el bé del poble, sinó la seva perdició."
  - L'execució del seu projecte:
    - Tiren Jeremies a dins d'una cisterna
    - Una cisterna on no hi havia aigua
    - Jeremies s'enfonsa en el fang.
    - En fi, la petició d'un oficial de palau:
- *Rei, Senyor meu, no està bé això que aquests homes han fet amb el profeta Jeremies: l'han tirat dins la cisterna, i ara, que ja no hi ha pa a la ciutat, es morirà, allà dins, de fam."*
- I l'alliberament de Jeremies per ordre del rei Sedequies: Llavors el rei donà aquesta orde a Abdemèlec, el cusita: -"Duu-te'n tres homes i treu de la cisterna el profeta Jeremies abans que es mori."

Salm 39

El salm 39, cant d'acció de gràcies al Senyor que ha escoltat la pregària d'un creient en la desgràcia, fa de ressò a la súplica i a l'acció de gràcies de Jeremies: - *Tenia posada l'esperança en el Senyor, i ell, inclinant-se cap a mi ha escoltat el meu clam. -M'ha tret fora del fang, del llot on em moria, ha posat els meus peus damunt la roca, i m'hi sent segur.* Nosaltres el pregam en Església, amb els ulls posats en Jesucrist a qui Déu ha arrancat de la mort per a fer-lo seure a la seva dreta.

SEGONA LECTURA Hebreus 12, 1-4

Adreçant-se a cristians desorientats, l'autor - o més tost el predicador, perquè es tracta d'una homilia i no d'una carta- ha obert la seva Bíblia i ha emprès, per a

sostenir la seva fe i la seva esperança, una relectura de la història dels Patriarques. Els convida a entrar al seu torn en l'immensa caravana dels seus avantpassats en la fe que han caminat, amb els ulls posats, no en el passat, sinó en el futur: com els herois dels orígens; com Abraham i Sara, com Moisès; com molts d'altres grans figures de l'Antic Testament.

En aquest començament del capítol 12, es refereix ara a una prova esportiva. La prova més completa practicada pels antics atletes grecs i romans: el pentatlons. Un esport exigent a la vegada de flexibilitat, direcció, força i resistència, per a corregudes de 200 i 1500 metres, el salt de longitud, el llançament del disc i de la javelina... Per participar-hi els atletes es desfeien de tot el que el podia ser un pes o impediment: es despullaven. Els cristians també s'han despullat per a rebre el baptisme; han deixat els seus vestits de pecadors...

Ell convida insistentment el seu auditori

- A desfer-se amb ell de tot el que afeixuga: *alliberem-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga.*
- A enfrontar-nos a la prova amb resistència, amb aguant

A córrer rere Jesús *amb la mirada fixa en ell que ha resistit, que aguantà un atac tant dur contra la seva persona de part dels pecadors; i que després d'haver resistir, d'haver aguant la humiliació de la creu, està assegut a la dreta de Déu.*

Proclamar aquesta paraula

El lector estarà atent a distingir tant com pugui les TRES PARTS d'aquest text:

L'exemple dels nostres avantpassats en la fe, *Enrevoltats d'un núvol tan gran de testimonis, que ens ensenyen com hem de viure la fe, alliberem-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga i,*

La crida a córrer: *sense cansar-nos-ne, posem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme i a participar del seu misteri pasqual:*

- *Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar;*
- *així s'assegué a la dreta del trono de Déu.*

L'exhortació final a posar els nostres passes en les passes de Jesús: *Tinguem present aquell que aguantà un atac tant dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatre, cansats de resistir. En la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang.*

COMENTARI A L'EVANGELI

Abrusats pel mateix foc...

Pel camí vers Jerusalem, la Ciutat on tindrà lloc la seva "partida", el seu èxode, Jesús ha emprès la tasca de preparar els seus deixebles per a viure els temps que s'acosten de la seva absència en l'espera del seu Retorn. Tres paràboles han il·lustrat la seva crida a la vigilància activa i a la fidelitat (diumenge passat).

Els revela ara el camí mitjançant el qual acomplirà la seva missió rebuda i deixa entreveure els qui el segueixen els riscos inherents a aquesta aventura: el destí del deixeble no serà diferent del del seu Mestre.

- Els anuncia primerament que ha vingut a portar foc a la terra. A la Bíblia, el foc té significats diferents segons el context: si hem de creure F. Bouvon es tractaria aquí del foc de la Bona Nova que purificarà i abrusarà els cors, i de l'Esperit que serà vessat, escampat sobre els deixebles el dia de Pentecostès en forma de llengües de foc. Joan Baptista no havia predit que el Messies batiaria amb l'Esperit sant i amb foc?
- Jesús apareix aquí tot dedicat a aquest abrusament que ell veu com la finalitat darrera de la seva missió: *I com voldria que ja cremàs!*

... batiats en un mateix baptisme,...

Però per a que es realitzi aquest do de l'Esperit i comenci el temps de l'Església, Jesús ha de ser submergit en un baptisme. No el baptisme de Joan Baptista, al que s'ha sotmès; sinó la prova que marcarà el final de la seva missió a la terra: la seva immersió (llençar-se de calada a dintre de l'aigua) aquest és el significat del mot "Baptisme) en la mort, la d'aquí que la perspectiva l'angoixa: . *Com em sent el cor oprimat fins que no l'hauré passada!*

Pas obligat per a Jesús aquest *baptisme* ho serà igualment pels seus deixebles: *podeu beure el calze que jo e de rebre i ser batiats, i seure a taula en el que heu estat submergit?* Demanarà Jesús a Jaume i Joan, als fills de Zebedeu, que ambicionen els primers llocs.

... signes de contradicció com Jesús:

De fet, Jesús afirma explícitament que si ell mateix ha de passar per aquesta prova, dificultat, els qui vagin darrera seu també ho trobaran en el seu camí.

Si bé ha vingut a portar la pau messiànica anunciada pels profetes (Is 9, 5-6; 11, 6-9; Miquees 5, 4. Veure Lc 2, 13 i 19, 38), no es tracta d'una pau fàcil promesa pels falsos profetes, la que els homes somnien instaurar; es tracta de la pau del Regne on s'hi entra per la Creu. Cridant a fer una elecció per ell, a una decisió personal a favor o en contra d'ell, Jesús, com ho havia profetitzat el vell Simeó (Lc 2, 35), provoca la "divisió" a l'interior de cada casa, fins en aquestes comunitats de vida o de sang la unitat de les quals sembla una cosa ja adquirida, com la dels cinc dits de la mà: *Des d'ara dins una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits*: tres contra dos i dos contra tres. Al davant de la vinguda de Jesús, tot és capgirat.

El Crist... no exigeix la divisió, adverteix F. Bovon. No convida els membres d'una mateixa família a alçar-se uns contra els altres. En canvi adreça als humans una crida a favor de l'Evangeli. Des que aquest foc s'escampa pa, la neutralitat no va bé. Uns accepten la Bona Nova, d'altres la refusen, com es pot constatar a l'interior mateix de les famílies. L'existència del mal explica que un missatge d'amor provoqui divisions i trastorni la vida social. L'Evangeli mateix defensa la pau i l'harmonia (o.c. pp. 317-318).

La posada en guàrdia de Jesús és ben clara: l'entrada de Déu en la història no ha fet del temps de l'església una era de pau. Les tribulacions ho seran tot en aquells que seguiran les passes de Jesús.